

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia)
w dniu 3 grudnia 2018 r. – Yhtiö A/B**

(Sprawa C-772/18)

(2019/C 72/10)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Yhtiö A

Strona pozwana: B

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozmiar korzyści, jaką osoba prywatna uzyskała z domniemanego naruszenia praw do znaku towarowego, jest istotny dla oceny tego, czy postępowanie tej osoby stanowi używanie znaku towarowego w obrocie handlowym w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy w sprawie znaków towarowych, czy też zachowanie o charakterze czysto prywatnym? Czy dla istnienia używania w obrocie handlowym w przypadku gdy osoba prywatna używa znaku towarowego niezbędne jest spełnienie innych kryteriów niż uzyskanie korzyści gospodarczych z działalności handlowej dotyczącej tego znaku towarowego?
- 2) Czy, przy założeniu, że korzyść gospodarcza ma mieć pewne znaczenie, a ze względu na mały rozmiar korzyści gospodarczej, jaką uzyskała dana osoba, oraz niespełnienie ewentualnych innych kryteriów używania oznaczenia w obrocie handlowym nie można założyć, że osoba ta używała znaku towarowego we własnym obrocie handlowym, przesłanka używania oznaczenia w obrocie handlowym w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy w sprawie znaków towarowych⁽¹⁾ jest spełniona, jeżeli osoba prywatna używała znaku towarowego na rzecz osoby trzeciej w jej obrocie handlowym, również wtedy, kiedy nie jest u niej zatrudniona w charakterze pracownika?
- 3) Czy osoba przechowująca towary używa znaku towarowego dla towarów w rozumieniu art. 5 ust. 1 oraz art. 5 ust. 3 lit. b) dyrektywy w sprawie znaków towarowych, jeżeli towary opatrzone znakiem towarowym – wysłane do państwa członkowskiego i dopuszczone do swobodnego obrotu na jego terytorium – były odebrane i przechowywane na rzecz spółki, która je odsprzedaje, przez osobę, w której posiadaniu się znalazły i która nie prowadzi działalności w zakresie przywozu i wywozu towarów oraz nie posiada zezwolenia na prowadzenie składu celnego ani podatkowego?
- 4) Czy można założyć, że dana osoba dokonuje przywozu towarów opatrzonych znakiem towarowym w rozumieniu art. 5 ust. 3 lit. c) dyrektywy w sprawie znaków towarowych, jeżeli towary nie zostały przywiezione na zlecenie tej osoby, jednak udostępniła ona swój adres odsprzedawcy towarów i na jego rzecz odebrała dopuszczone do swobodnego obrotu towary w państwie członkowskim, była w posiadaniu tych towarów przez kilka tygodni i przekazała je w celu przemieszczenia do kraju trzeciego niebędącego członkiem Unii Europejskiej w celu odsprzedaży na jego terytorium?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana) (Dz.U. 2008, L 299, s. 25)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 14 grudnia 2018 r. – GAEC Jeanningros / Institut national de l'origine et de la qualité (INAO),
Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances**

(Sprawa C-785/18)

(2019/C 72/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GAEC Jeanningros

Strona pozwana: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

Przy udziale: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 53 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych [i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących] pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych⁽²⁾ i art. 10 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽³⁾ w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że w szczególnej sytuacji, w której Komisja Europejska zatwierdziła wniosek organów krajowych państwa członkowskiego o zmianę w specyfikacji produktu oznaczonego chronioną nazwą pochodzenia i rejestrację chronionej nazwy pochodzenia, a wniosek ten jest przedmiotem postępowania sądowego toczącego się przed sądami krajowymi tego państwa – czy sądy te mogą orzec o umorzeniu toczących się przed nimi postępowań czy też, biorąc pod uwagę skutki ewentualnego stwierdzenia nieważności zaskarżonego aktu dla ważności rejestracji dokonanej przez Komisję Europejską, winny one orzec w przedmiocie zgodności z prawem przywołanego aktu organów krajowych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 343, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych (Dz.U. L 179, s. 17).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 17 grudnia 2018 r. – Skatteverket / Sögård Fastigheter AB.

(Sprawa C-787/18)

(2019/C 72/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Skatteverket

Druga strona postępowania: Sögård Fastigheter AB